

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 4 mei 2011 in zaak nr. 11/6819 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 april 2010 is ten aanzien van de vreemdeling een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet.

Bij uitspraak van 25 februari 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het door de vreemdeling tegen het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel met ingang van die dag bevolen en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Bij brief van 28 februari 2011 heeft de vreemdeling beroep ingesteld tegen het feitelijke voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht haar schadevergoeding toe te kennen.

Bij uitspraak van 4 mei 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank dat beroep niet-ontvankelijk verklaard en het beroepschrift ter behandeling als bezwaarschrift doorgezonden aan de minister. Deze uitspraak is aangehecht.

Bij besluit van 12 mei 2011 heeft de minister dat bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Tegen voormelde uitspraak van 4 mei 2011 heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 mei 2011, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 9 juni 2011 heeft de vreemdeling beroep ingesteld tegen voormeld besluit van 12 mei 2011. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 29 juli 2011. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het in hoger beroep gedane verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Het besluit van 12 mei 2011 is een besluit als bedoeld in artikel 6:18 van de Awb, zodat het hoger beroep ingevolge artikel 6:19, eerste lid, in samenhang met artikel 6:24 van die wet, moet worden geacht mede een beroep tegen dat besluit te omvatten. De bij brief van 29 juli 2011 aangevoerde gronden van het door de vreemdeling bij brief van 9 juni 2011 ingestelde beroep worden geacht mede dit beroep van rechtswege te ondersteunen.

2.4.1. Op 2 maart 2011 is de vreemdeling in vrijheid gesteld, zodat in bezwaar nog slechts haar verzoek om schadevergoeding ter beoordeling stond.

2.4.2. De vreemdeling betoogt, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de Dienst Terugkeer & Vertrek haar op 25 februari 2011 in kennis heeft gesteld van haar op handen zijnde invrijheidsstelling als gevolg van de uitspraak die de rechtbank die dag had gedaan in de bewaringsprocedure, waardoor haar belang om die dag nog in vrijheid te worden gesteld groter was dan wanneer die mededeling niet zou zijn gedaan. Om die reden verzoekt zij om een aanvullende schadevergoeding van € 100,00 per dag bovenop het geldende normbedrag voor verblijf in een huis van bewaring van € 80,00 per dag.

2.4.3. In het besluit van 12 mei 2011 heeft de minister zich, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat – slechts – aanleiding bestaat voor de standaardvergoeding van de schade voor de dagen die de vreemdeling onrechtmatig in detentie heeft verbleven. Aan dit standpunt heeft hij ten grondslag gelegd dat de vreemdeling niet nader heeft onderbouwd dat en waarom zij vanwege haar psychische of lichamelijke toestand meer dan normaal heeft geleden en dat voorts onduidelijk is waar het door de vreemdeling gevorderde bedrag van € 180,00 per dag op is gebaseerd. Daarnaast heeft de minister benadrukt dat de door de vreemdeling geleden immateriële schade reeds is verdisconteerd in de vastgestelde normbedragen voor in geval van onrechtmatige vrijheidsontneming uit te keren schadevergoeding.

2.4.4. Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek tot opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. Onder schade is begrepen het nadeel dat niet in vermogensschade bestaat. De artikelen 90 en 93 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Ingevolge het tweede lid is het eerste lid van overeenkomstige toepassing indien de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State de opheffing van de maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt.

2.4.5. Uit de bewoordingen van voormeld artikel 106 blijkt dat voor toepassing van die bepaling wordt voorondersteld dat de rechtbank de bevoegdheid heeft te oordelen over de rechtmatigheid van de – in dit geval op de voet van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 opgelegde – maatregel strekkende tot vrijheidsontneming. Hoewel in een situatie als thans aan de orde die bevoegdheid niet rechtstreeks aan artikel 94, vierde lid, of 96, derde lid, van de Vw 2000 is te ontleen, strekt de op grond van artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 met een met een beschikking gelijk te stellen handeling van de minister ten aanzien van de vreemdeling in dit geval materieel tot (voortdurend van de) vrijheidsontneming, zodat bedoelde bevoegdheid aan laatstgenoemde bepaling kan worden ontleend.

Gelet op het voorgaande kan de grondslag van het door de vreemdeling ingediende verzoek om schadevergoeding worden gevonden in artikel 106 van de Vw 2000.

2.4.6. Door de minister wordt niet bestreden dat de vreemdeling recht heeft op een schadevergoeding voor de periode dat zij in strijd met een gerechtelijk bevel strekkend tot opheffing van de eerder aan haar opgelegde vrijheidsontnemende maatregel is vastgehouden. In geschil is slechts de hoogte van die vergoeding.

De minister heeft de vreemdeling welbewust eerst vijf dagen na het bij uitspraak van 25 februari 2011 door de rechtbank gegeven bevel tot onmiddellijke opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel in vrijheid gesteld. De daarvoor door hem gegeven verklaring dat dit in het belang van de vreemdeling was opdat aansluitend opvang voor haar kon worden geregeld, is, wat daar verder ook van zij, niet relevant aangezien de vreemdeling die visie klaarblijkelijk niet deelt.

Nu de vrijheidsontneming in strijd met een door de rechtbank gegeven bevel tot opheffing daarvan en tegen de wil van de vreemdeling in vijf dagen langer heeft voortgeduurd dan was toegestaan, klaagt de vreemdeling terecht dat de minister haar voor bedoelde periode een schadevergoeding had dienen toe te kennen die hoger is dan de geldende normbedragen voor onrechtmatige vrijheidsontneming.

2.5. Het beroep tegen het besluit op bezwaar van 12 mei 2011 is kennelijk gegrond. Dat besluit dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 aan de vreemdeling een schadevergoeding toe te kennen ter hoogte van 150 procent van het geldende normbedrag voor de periode van 25 februari 2011 tot 2 maart 2011, de dag dat de vreemdeling in vrijheid is gesteld, en te bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

2.6. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het in hoger beroep gedane verzoek om schadevergoeding af;
- III. verklaart het beroep tegen het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 12 mei 2011 met kenmerk 1004.25.1013 gegrond;
- IV. vernietigt dat besluit;
- V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- VI. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 600,00 (zegge: zeshonderd euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- VII. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. A. Wijker-Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

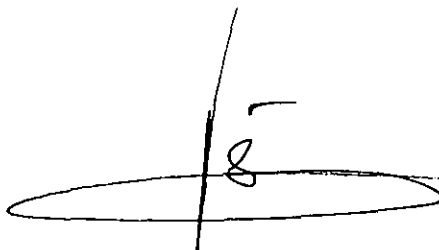
w.g. Wijker-Dekker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 september 2011

562.

Verzonden: 30 september 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, horizontal oval shape with a vertical line crossing it near the center. To the right of the vertical line, there are some smaller, less distinct markings that appear to be part of the signature.

mr. H.H.C. Visser

II

1

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 11/6819

V-nr:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

in het geding tussen:

geboren op _____, van (gestelde) Kongolese nationaliteit,
alias

geboren op _____, van (gestelde) Kongolese nationaliteit, eiseres,
gemachtigde: mr. W.P.R. Peeters, advocaat te Rijsbergen,

en:

de minister voor Immigratie en Asiel,
verweerder,
gemachtigde: mr. P. Bosch, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Op 25 april 2010 is eiseres op grond van artikel 5 van de Verordening (EG) nr. 562/2006 van 15 maart 2006 (Schengengrenscodex) op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiseres is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 toegepast.

Bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 25 februari 2011 (AWB 11/4244) is de onmiddellijke opheffing van de maatregel gelast.

Bij beroepschrift van 28 februari 2011 heeft eiseres beroep ingesteld. Daarbij heeft zij opheffing van de maatregel tot bewaring gevorderd en toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 30 maart 2011. Eiseres is vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Overwegingen

1. Verweerder heeft ter zitting aangevoerd dat hij bereid is om schade te vergoeden voor de dagen dat eiseres na de uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 25 februari 2011 (AWB 11/4244) van haar vrijheid is beroofd, zijnde een bedrag van 5 x € 80,- = € 400,-. De immateriële schade die eiseres heeft geleden is volgens verweerder al inbegrepen in het normbedrag van € 80,- per dag. Hierbij komt dat eiseres in detentie is gehouden, omdat verweerder voor haar op zoek was naar aansluitende opvang in een Asielzoekerscentrum (AZC). In de ogen van verweerder was dat beter dan eiseres "op straat te zetten".
2. Eiseres stelt zich op het standpunt dat er aanleiding bestaat een hogere schadevergoeding toe te kennen dan het normbedrag van € 80,- per dag. Daarbij moet de achtergrond van eiseres in Kongo in aanmerking worden genomen, alsmede haar psychische en lichamelijke klachten. Nu verweerder ook zelf heeft vastgesteld dat eiseres lijdt aan PTSS staat vast dat zij door de onrechtmatige detentie meer dan normaal heeft geleden. Eiseres eist een schadevergoeding van € 180,- per dag voor elke dag dat zij na de uitspraak van 25 februari 2011 (AWB 11/4244) in detentie is gehouden.
3. Vast staat dat op eiseres op 25 april 2010 de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 is toegepast. Deze rechtbank en zittingsplaats heeft bij meergenoemde uitspraak van 25 februari 2011 (AWB 11/4244) het daartegen ingestelde beroep van eiseres gegrond verklaard en de opheffing van de maatregel met onmiddellijke ingang bevolen. Eiseres heeft nog tot en met 2 maart 2011 in het Aanmeldcentrum (AC) Schiphol verbleven.
4. Naar het oordeel van de rechtbank is er, gelijk partijen hebben gesteld, geen wettelijke grondslag geweest voor de vrijheidsbeneming van eiseres in het AC Schiphol van 25 februari 2011 tot en met 2 maart 2011.
5. Verweerder heeft eiseres opgevangen in het AC Schiphol teneinde de aansluitende opvang van eiseres in een AZC te bewerkstelligen. Deze handeling dient op grond van artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 te worden gekwalificeerd als een feitelijke handeling van verweerder ten aanzien van de vreemdeling als zodanig die voor de toepassing van afdeling 2 van hoofdstuk 7 van de Vw 2000 met een beschikking wordt gelijkgesteld.
6. Tegen de met een beschikking gelijk te stellen feitelijke handeling van verweerder staat op grond van artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bezwaar bij verweerder open voordat, anders dan ter zitting aan de orde is geweest, beroep bij de rechtbank kan worden ingesteld.
7. Gelet op het voorgaande is het beroep niet-ontvankelijk. De rechtbank zal het beroepschrift met toepassing van artikel 6:15 van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift doorzenden aan verweerder. In de beslissing op bezwaar dient verweerder zich uit te laten over de vordering tot schadevergoeding.
8. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Zaaknummer: AWB 11/6819 inzake

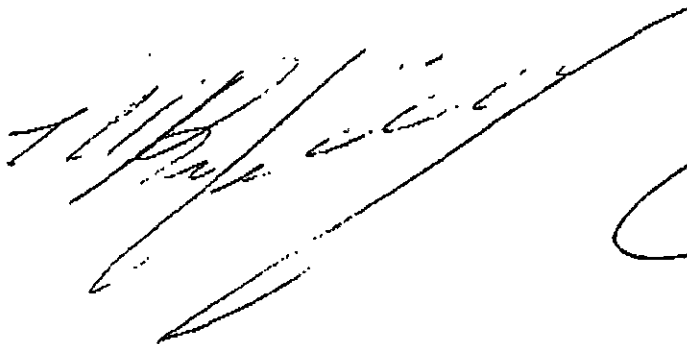
Pagina 3 van 3

Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J.W. Verhaagh, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.R. van Kerwijk, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 4 mei 2011.

Afschrift verzonden op:

4 MEI 2011

Conc.: EV
Coll: WdJ
D: B
VK

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC DEN HAAG

VENEMA ADVOCATEN & PROCUREURS
Aan mr. W.P.R. Peeters

-UITSLUITEND PER FAX: 076-596 8961-

Bezoekadres

Sir Winston Churchillaan 293

2288 DC Rijswijk

Churchillhof

Infolijn 0800-1234561 (EUR 0,10 p.m.)

(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (070) 779 4545

Internet www.ind.nl

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. F.X. Cozijn
Doorkiesnummer(s)	(070) 779 7111
Datum	12 mei 2011
Ons kenmerk	1004.25.1013
Uw kenmerk	onbekend
Bijlage(n)	-
Onderwerp	Het bezwaar (met toepassing van art. 6:15 Awb) van

Geachte heer Peeters,

Deze beschikking heeft betrekking op het bezwaarschrift gericht tegen de met een beschikking gelijk te stellen feitelijke handeling waarbij
(verder: betrokkene) tussen 25 februari 2011 en 2 maart 2011 in het AC Schiphol is opgevangen.

Het bezwaarschrift is op 11 mei 2011 door de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, doorgestuurd aan de Minister voor Immigratie en Asiel.

Procedurale achtergronden

Betrokkene is op 25 april 2010 de toegang tot Nederland geweigerd en diezelfde dag in de maatregel ex artikel 6 Vw geplaatst.

Bij uitspraak van 25 februari 2011 (AWB 11/4244) van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, is de onmiddellijke opheffing van voornoemde maatregel gelast.

Bij beroepschrift van 28 februari 2011 is namens betrokkene opheffing van de maatregel en toekenning van schadevergoeding gevorderd.

Bij uitspraak van 4 mei 2011 (AWB 11/6819) van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, is het beroep niet-ontvankelijk verklaard. Het beroepschrift is met toepassing van artikel 6:15 Awb ter behandeling als bezwaarschrift doorgestuurd naar de Minister voor Immigratie en Asiel.

Op dit bezwaarschrift wordt thans beslist.

Besluit en motivering

De inhoud van het dossier is bij de besluitvorming betrokken.

Betrokkene heeft in het als bezwaarschrift aan te merken beroepschrift van 28 februari 2011 aangevoerd dat de voortdrijving van de maatregel ex artikel 6 Vw tussen 25 februari 2011 en 2 maart 2011 onrechtmatig is geweest, nu bij uitspraak van 25 februari 2011 (AWB 11/4244) van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, de onmiddellijke opheffing van voornoemde maatregel is gelast.

Op deze stelling is dezerzijds reeds gereageerd bij schrijven van 29 maart 2011, waarbij de onrechtmatigheid van de sedert 25 februari 2011 in detentie doorgebrachte periode is bevestigd.

Thans zal dientengevolge slechts worden beslist op het verzoek om een hogere schadevergoeding dan het standaard normbedrag van 80 euro per dag voor de tijd doorgebracht in een Huis van Bewaring. Blijkens de uitspraak van 4 mei 2011 (AWB 11/6819) van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, heeft betrokkene dit verzoek als volgt onderbouwd. Betrokkene heeft psychische en lichamelijke klachten. Volgens betrokkene staat vast dat zij door de onrechtmatige detentie meer dan normaal heeft geleden. Mitsdien eist zij een schadevergoeding van 180 euro per dag, voor elke dag die onrechtmatig in detentie is doorgebracht.

Betrokkene wordt dezerzijds niet gevolgd in het vorenvermelde, waartoe het navolgende redengevend wordt geacht.

Dezerzijds worden de reeds bij gelegenheid van de terechtzitting van 30 maart 2011 ingenomen stellingen onverkort gehandhaafd. Verweerder meent dat er -slechts-aanleiding bestaat over te gaan tot een standaardvergoeding van de schade voor de dagen die betrokkene onrechtmatig in detentie op het AC Schiphol heeft doorgebracht tussen 25 februari 2011 en 2 maart 2011, zijnde 5 maal 80 euro, hetgeen een totaal van 400 euro maakt.

Anders dan betrokkene betoogt, staat allerminst vast dat zij vanwege haar psychische of lichamelijke toestand meer dan normaal heeft geleden. Ondanks de op haar rustende bewijslast heeft zij deze stelling niet nader geconcretiseerd of van enige onderbouwing voorzien. Onduidelijk is bovendien waarop het gevraagde bedrag van 180 euro per dag is gebaseerd. Zoals dezerzijds reeds is betoogd bij gelegenheid van de terechtzitting op 30 maart 2011 is de door betrokkene geleden immateriële schade reeds verdisconteerd in het standaard normbedrag van 80 euro per dag. Dezerzijds wordt geen aanleiding gezien hier thans een ander standpunt over in te nemen.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het bezwaarschrift ongegrond wordt verklaard.

Op grond van artikel 7:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, dienen belanghebbenden, voordat op het bezwaarschrift wordt beslist, in de gelegenheid te worden gesteld zich te doen horen. Van het horen kan op grond van artikel 7:9 van deze wet worden afgezien. In casu is van horen afgezien op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb. Al hetgeen hiervoor is overwogen dient ter onderbouwing van deze conclusie.

Rechtsmiddelenclausule

Tegen deze beschikking kan beroep worden ingesteld bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage.

Het beroep kan worden ingesteld door de vreemdeling in persoon, zijn wettelijk vertegenwoordiger, zijn bijzonder gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Het beroep moet worden ingesteld binnen vier weken na de dag waarop de beschikking is bekendgemaakt. Daarbij is aan te bevelen dat een afschrift van de beschikking wordt overgelegd. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een beroepschrift tijdig is ingediend, indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Een beroepschrift dient te worden verzonden naar:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV)
Postbus 1601
2003 BR Haarlem

Faxnummer: 023- 5 12 67 36 (bewaringszaken + AC-procedures)
Faxnummer: 023 - 512 66 01 (voorlopige voorziening + beroep)

Hoogachtend,

F.X. Cozijn, gemachtigde

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 MEI 2011	
ZAAKNR.	201105921
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellante is *alias* , geboren op
, van Congolese nationaliteit (DRC), verblijvende aan de te
, V-nummer: , voor deze zaak woonplaats kie-
zende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18 op het kantoor van mr. W.P.R.
Peeters die verklaart door haar bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger
beroep in te stellen en in deze zaak als haar gemachtigde op te treden.

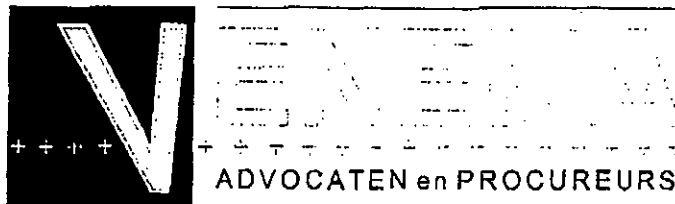
Verweerder is De Minister van Justitie.

Het Hoger beroep richt zich tegen een uitspraak van 4 mei 2011, van de Rechtbank
te 's-Gravenhage, Nevenzittingsplaats Amsterdam, in AWB 11/6819.

In deze is sprake van schending van elementaire beginselen zodat van een eerlijk
proces geen sprake meer kon zijn.

1. Op 25 april 2010 heeft verweerder aan appellante een bewarings-maatregel ex artikel 6 van de Vreemdelingenwet opgelegd.
2. Appellante heeft daartegen verscheidene malen beroep ingesteld, laatstelijk op 28 februari 2011. Dit was nadat de Rechtbank bij uitspraak van 25 februari 2011 in Awb 11/4244 de onmiddellijke opheffing van de maatregel reeds had bevolen doch verweerder daartoe niet was overgegaan.
3. De Rechtbank heeft het op 28 februari 2011 ingestelde beroep behandeld ter

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

2

openbare zitting van 30 maart 2011 onder nummer AWB 11/6819.

4. Bij uitspraak van 4 mei 2011, verzonden diezelfde dag, heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage, Nevenzittingsplaats Amsterdam genoemd beroep niet-ontvankelijk verklaard (zie bijlage 1).
5. Appellante kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve zij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt. Zij doet dit binnen de daarvoor in de uitspraak vermelde termijn.

*

*

*

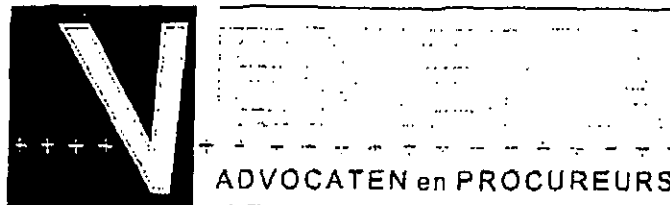
Grief:

Als enige grief brengt appellante aan dat de Rechtbank heeft miskend dat de daadwerkelijke opheffing van de maatregel die aan appellante was opgelegd pas op 2 maart 2011 heeft plaatsgevonden, zoals zowel appellante als verweerder hebben gesteld (zie bijlage 2).

Ten onrechte heeft de Rechtbank bij de aangevallen uitspraak zonder enige aanleiding overwogen als zou appellante zijn opgevangen in het AC Schiphol teneinde aansluitend opvang in een AZC te bewerkstelligen en dat dit een feitelijke handeling van verweerder ten aanzien van een vreemdeling inhield en geen voortzetting van de bewaring (r.o. 5 van de aangevallen uitspraak):

5. Verweerder heeft eiseres opgevangen in het AC Schiphol teneinde de aansluitende opvang van eiseres in een AZC te bewerkstelligen. Deze handeling dient op grond van artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 te worden gekwalificeerd als een feitelijke handeling van verweerder ten aanzien van de vreemdeling als zodanig die voor de toepassing van afdeling 2 van hoofdstuk 7 van de Vw 2000 met een beschikking wordt gelijkgesteld.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

3

De aangehaalde overweging druist rechtstreeks in met hetgeen de Rechtbank daar vlak voor nog had overwogen in r.o.4:

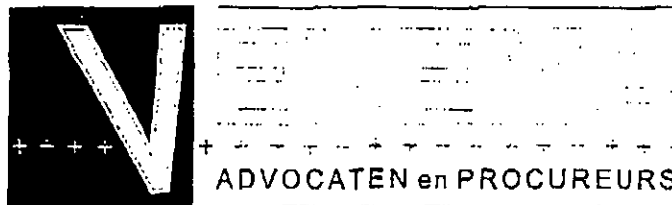
4. Naar het oordeel van de rechtbank is er, gelijk partijen hebben gesteld, geen wettelijke grondslag geweest voor de vrijheidsbeneming van eiseres in het AC Schiphol van 25 februari 2011 tot en met 2 maart 2011.

Uit die overweging blijkt dat de Rechtbank er zich van bewust was dat appellante zonder wettelijke grondslag van haar vrijheid beroofd is gehouden. Uit de brief *de dato* 29 maart 2011 (daags vóór de zitting) die als bijlage 2 is bijgevoegd, heeft van verweerder letterlijk vermeld dat de bewaring niet is opgeheven en onrechtmatig is voortgezet, hetgeen voor de Rechtbank als vaststaande feit had dienen aanvaard te worden. De ontvankelijkheid van het beroep heeft bovendien nimmer ter discussie gestaan en partijen waren het enkel oneens over de hoogte van de schadevergoeding in dit specifieke geval.

Vast stond reeds van vóór de zitting dat het beroep handelde over een onrechtmatig voortduren van de bewaringsmaatregel ex artikel 6 Vreemdelingenwet 2000. Appellante heeft derhalve een beroep gedaan op de rechtbank om in een vonnis vast te leggen dat verweerder de bewaring onrechtmatig heeft voortgezet en dat appellante daarvan meer schade heeft ondervonden dan dat dit bij de doorsnee vreemdeling het geval is.

De Rechtbank heeft appellante benadeeld door niet over de zaak te hebben willen beslissen en ze niet-ontvankelijk te verklaren. Daarmee heeft de Rechtbank aan appellante de weg naar een *effective remedy* zoals bedoeld in de vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg in het licht van artikel 5 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

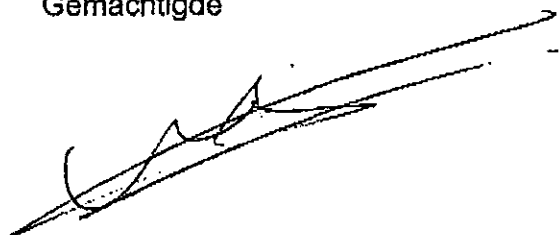
4

REDEN waarom appellante zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek

- a) dit hoger beroep ontvankelijk te verklaren
- b) haar grief gegrond te verklaren;
- c) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- d) de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, Nevenzittingsplaats AWB van 4 mei 2011 met procedurenummer AWB 11/6819 te vernietigen;
- e) het beroep AWB 11/6819 alsnog gegrond te verklaren;
- f) aan appellant een schadevergoeding toe te kennen a rato van de gangbare barema's plus 100 euro per dag voor de tijd die zij onrechtmatig van haar vrijheid beroofd is gebleven nádat de Rechtbank in een eerder uitspraak de opheffing van de maatregel reeds had bevolen;
- g) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellant in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 25 mei 2011

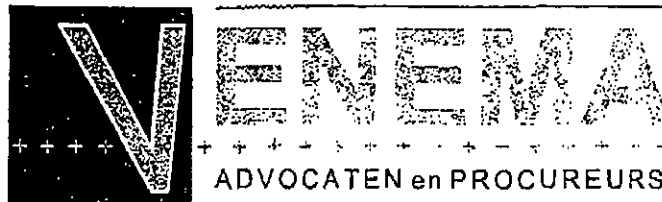
Gemachtigde

Billagen:

1. kopie van de aangevallen uitspraak;
2. kopie van de brief van verweerder de dato 29 maart 2011.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

Aan het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Faxnummer: 023-5126601

- Verzoek om een voorlopige voorziening
 Beroepschrift

- Asiel
 Regulier
 Schengen/Dublin
 WAV
 COA
 Verfengingsbesluit bewaring
 Terugkeerbesluit

Ten behoeve van de vreemdeling(en):

- naam:
- voornamen:
- geboortedatum:
- nationaliteit: Kongolese (DRC)
- geslacht: V
- woon- of verblijfplaats: geen
- vrijheidsbenemende maatregel opgelegd ja / nee
- plaats van tenuitvoerlegging: n.v.t.
- indien het meerdere personen betreft: hun personalia en de relatie met de eerste verzoeker/eiser n.v.t.

Van:

- naam gemachtigde: W.P.R. Peeters
- die verklaart tot het instellen van dit beroep/verzoek bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd
- plaats van vestiging: 4891 CJ Rijsbergen
- correspondentieadres: St. Bavostraat 18
- telefoonnummer: 076 - 5968560
- faxnummer: 076 - 5968961

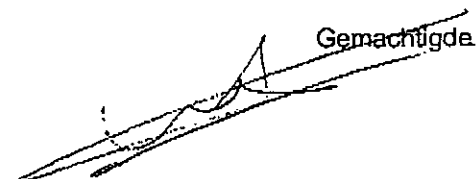
Omschrijving bestreden beschikking(en) / datum bekendmaking:

- datum beslissing in primo: feitelijke handeling op 25 februari 2011
- datum beslissing op bezwaar: 12 mei 2011
- fictief: n.v.t.
- IND-nummer(s): 1004.25.1013
- CRV-nummer(s):
- het IND-district dan wel de korpschef die de beschikking(en) heeft gegeven: DT&V Zeist / IND Rijswijk (niet duidelijk)
- dagtekening beschikking(en): 12 mei 2011
- verzenddatum beschikking(en): 12 mei 2011

Opmerkingen:

- is sprake van bijzondere spoedeisendheid? Ja / nee
- MOTIVERING: n.v.t.
- zijn reeds samenhangende procedures aanhangig: ja / nee,
- dagtekening en ondertekening

Rijsbergen, 9 juni 2011

Gemachtigde

Mr. W.A. Venema
 Mr. W.P.R. Peeters
 St. Bavostraat 18
 4891 CJ Rijsbergen
 tel: +31 (0)76-5968560
 fax: +31 (0)76-5968961

Aan de Griffier
 Van de Rechtbank te 's-Gravenhage
 Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch
 Leegwaterlaan 8
 s'-Hertogenbosch

FAXBERICHT: 073 - 620 26 89

Rijsbergen, 29 juli 2011

Inzake: Beroep van _____, alias
 Procedurenummer: AWB 11/19437
 V-nummer:

Geachte heer of mevrouw,

In referte vermelde beroep is ingesteld op nader aan te voeren gronden. Hieronder vindt Uw Rechtbank de gronden waarop dit beroep rust.

1. Eiseres verwijst eerstens naar de gronden van het als beroep aangebrachte bezwaar met het verzoek om die gronden hier als herhaald en ingelast te zien.
2. Niet in het geschil is dat vanaf 25 februari 2011 tot en met 2 maart 2011 verweerder eiseres willens en wetens onrechtmatig van haar vrijheid heeft beroofd gehouden. Daaraan voorafgaand had verweerder eiseres reeds tien maanden (rechtmatig) van haar vrijheid beroofd gehouden.
3. In geschil is de hoogte van de toe te kennen schadevergoeding met daarbij de vraag of in onderhavig geval verweerder kan volstaan met een standaard-schadevergoeding. Ter beoordeling van dat geschil is van belang of in deze de onrechtmatigheid van de bewaring van een andere orde is dan doorgaans het geval.
4. Op 25 februari 2011 om 15.00 uur heeft verweerder mondens de heer Troost, DT&V-medewerker aan (de gemachtigde van) eiseres te kennen gegeven dat zij diezelfde dag in vrijheid zou worden gesteld naar aanleiding van de uitspraak van Uw Rechtbank in AWB 11/4244. Het belang van eiseres om diezelfde dag nog in vrijheid te worden gesteld was daarmee groter dan wanneer die toezegging niet zou zijn gedaan. Eiseres had mogen vertrouwen op de bedoelde mededeling van verweerder.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

2

5. Uw Rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam heeft bij haar uitspraak van 4 mei 2011, AWB 11/6819 geoordeeld dat de onrechtmatige vrijheidsberoving geen kwestie was van vreemdelingenbewaring maar wel dient te worden gezien in het kader van opvang in het Aanmeldcentrum (AC) te Schiphol en dus een feitelijke handeling zoals bedoeld in art. 72 van de Vreemdelingenwet 2000. Die overweging kan niet worden meegenomen in onderhavige zaak. Uw Rechtbank had zich immers nergens op gebaseerd bij haar overweging dat eiseres niet in bewaring is gehouden maar zou zijn opgevangen in het AC. De overwegingen "Eiseres heeft nog tot en met 2 maart 2011 in het Aanmeldcentrum (AC) Schiphol verbleven" en "Verweerder heeft eiseres opgevangen in het AC Schiphol teneinde de aansluitende opvang van eiseres in een AZC te bewerkstelligen" heeft Uw Rechtbank dan ook ten onrechte gefilterd uit de (ongeloofwaardige) bewering van verweerder dat de bewaring is voortgezet omdat nog geen plaats voor opvang beschikbaar zou zijn geweest op 25 februari 2011. Dat verweerder de bewaring heeft laten voortduren als zijnde vreemdelingenbewaring, is echter nimmer in het geschil geweest en blijkt ook uit de stukken aangaande de opheffing. Dat verweerder bij de bestreden beschikking overweegt dat "...betrokkene onrechtmatig in detentie op het AC Schiphol..." heeft verbleven, mag gezien worden als een (onterechte) overname van de overweging van Uw Rechtbank aangaande het AC. Evenwel blijkt daaruit genoegzaam dat het wel degelijk een onrechtmatige detentie betrof.

6. De opheffingsdatum is van belang bij het beoordelen of sprake was van vreemdelingenbewaring dan wel opvang in het AC.
7. Verweerder had vóór de zitting van 30 maart 2011 aan Uw Rechtbank laten weten dat de opheffing heeft plaatsgevonden op 2 maart 2011. Eiseres verwijst naar de brief *de dato* 29 maart 2011 van verweerder aan Uw Rechtbank, Nevenzittingsplaats Amsterdam waarin verweerder aan Uw Rechtbank mededeelde:

Voorziet bericht ik u dat uw rechtbank op 25 februari 2011 bevolen heeft om de bewaring van eiseres op te heffen. De daadwerkelijke opheffing van de maatregel heeft pas op 2 maart 2011 plaats gevonden. De reden hiervan is gelegen in het feit dat er niet direct opvang voor eiseres beschikbaar was. Verweerder is van oordeel dat het te lang heeft geduurd voordat eiseres terecht kon op een AZC. Derhalve is verweerder bereid schade te vergoeden voor de periode dat eiseres te lang in detentie heeft gezeten, te weten van 26 februari 2011 tot en met 2 maart 2011.

8. Indien Uw Rechtbank *per impossibile* overtuigd blijft dat het in deze een onrechtmatige feitelijke handeling betreft, is daarmee gegeven dat de standaard bewarings-norm voor schadevergoeding niet kan worden toegepast. Daartoe is van belang dat geen standaard-norm bestaat voor vergoeding van de bij een feitelijke handeling geleden schade. Enkel al om die reden kan verweerder niet

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

3

in redelijkheid hebben volstaan met een schadevergoeding zoals hij die zelf dunkt.

9. Indien Uw Rechtbank alsnog van mening wordt dat de onrechtmatige vrijheidsberoving wel degelijk in het kader van een vreemdelingenbewaring is geschied, is bij de vaststelling van de schadevergoeding van belang dat die vreemdelingen-bewaring in danige mate verschilde van andere onrechtmatige bewaringen.
10. Bij het toekennen van de standaard-schadevergoeding van 80 euro per dag staat vóór het ogenblik van de desbetreffende uitspraak in de regel voor partijen nog niet in rechte vast óf de bewaring *überhaupt* onrechtmatig is/was. Verweerder zal er doorgaans van kunnen uitgaan dat de voortduring van een bewaring rechtmatig is. Verweerder zal een bewaring doorgaans uit eigener beweging opheffen indien hij zelf overtuigd is dat de bewaring niet langer rechtmatig is. Bij het oordeel van Uw Rechtbank dat een bewaring onrechtmatig wordt voortgezet is daarmee doorgaans enkel sprake van onrechtmatig overheids-handelen zonder verwijtbaarheid en kan volstaan worden met een standaard-schadevergoeding. In het onderhavige geval heeft verweerder de bewaring echter voortgezet nádat Uw Rechtbank reeds had geoordeeld dat de bewaring onrechtmatig was geworden en onmiddellijk diende te worden opgeheven. Verweerder heeft daarmee willens en wetens eiseres na 25 februari 2011 van haar vrijheid beroofd gehouden hetgeen betekent dat in deze sprake is van verwijtbaar onrechtmatig overheids-handelen.
11. Dat verweerder op de hoogte was van de uitspraak van 25 februari 2011 blijkt uit de mededeling van verweerder aan Uw Rechtbank in AWB 11/6819 (uitspraak 4 mei 2011) als zou de bewaring niet zijn opgeheven omdat zogenaamd geen opvang zou kunnen worden geregeld zijn op die dag. Evenzeer blijkt het willens en wetens van de vrijheid beroofd houden uit de hiervoor vermelde mededeling van verweerder bij monde van de heer Troost.
12. Verweerder stelt bij de bestreden beschikking dat niet is komen vast te staan dat eiseres vanwege haar (door verweerder vastgesteld) psychische aandoening (PTSS) meer schade zou hebben geleden dan doorgaans het geval is. Eiseres ontving tijdens de bewaring medische en psychische zorgen van de Nederlandse Staat. Die weigert echter om de onderzoeksresultaten daaromtrent vrij te geven, waar verweerder verantwoordelijk voor mag worden gesteld omdat verweerder aangaande bewaringszaken verantwoordelijk is voor onrechtmatig overheids-handelen. In het kader van de asielaanvraag van eiseres beschikt verweerder via diens Bureau Medische Advisering over onderzoeksresultaten aangaande de PTSS van eiseres. Verweerder weigert echter om die gegevens aan eiseres beschikbaar te stellen en tegelijkertijd heeft verweerder klaarblijkelijk nagelaten om de hem bekende gegevens te betrekken bij de bestreden beschikking.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

4

13. Bovendien heeft verweerder nimmer ontkend dat eiseres lijdt aan PTSS. Feit van algemene bekendheid is dat personen die lijden aan PTSS bij langdurige vrijheidsberoving meer immateriële schade ondervinden dan personen die niet aan die ziekte lijden.
14. Verweerder heeft bij de bestreden beschikking overwogen dat bij de standaard-schadevergoeding de immateriële schade verdisconteerd zit. Evenwel merkt eiseres op dat die verdisconteerde immateriële schade een andere betreft dan in onderhavige geval. Het gaat dan immers om (i) de immateriële schade die wordt geleden terwijl niet in rechte vaststaat dat de bewaring onrechtmatig en (ii) de immateriële schade die een in normale psychische toestand verkerend persoon ondervindt. Op beide vlakken verschilt het onderhavige geval.
15. Verweerder overweegt bij de bestreden beschikking dat niet duidelijk is waarop de gevorderde 180 euro per dag is gebaseerd. Immateriële schade kan echter niet worden bewezen met overlegging van rekeningen, facturen of bonnetjes. Zij verschilt daarmee van materiële schade bij de vaststelling van de hoogte ervan. Verweerder heeft nagelaten om aan te geven hoeveel het in de standaard-schadevergoeding verdisconteerde bedrag voor de immateriële schade bedraagt. Nu verweerder daaromtrent in het duister blijft, heeft eiseres dienen in te schatten hoeveel die immateriële schade standaard bedraagt. Eiseres heeft daartoe aangenomen dat de helft van de standaard-vergoeding, zijnde 40 euro is voorzien voor het vergoeden van de materiële schade. Zij heeft haar eigen immateriële schade geschat op 140 euro per dag waardoor zij per dag die verweerder haar wilens en wetens onrechtmatig van haar vrijheid heeft beroofd, schadevergoeding eist van 180 euro, zijnde een totaalbedrag van negenhonderd euro, vermeerderd met de door haar gemaakte proceskosten.

REDENEN voor eiseres om Uw Rechtbank te verzoeken vast te stellen dat de bewaring die eiseres heeft ondergaan van 25 februari 2011 tot en met 2 maart 2011 onrechtmatig heeft plaatsgevonden en verweerder te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan eiseres ten bedrage van negenhonderd euro, vermeerderd met de proceskosten die eiseres in deze heeft dienen te maken.

U gelieve middelerwijl te willen aanvaarden, de blijken mijner oprechte hoogachting.

W.P.R. Peeters,
b.a. mr. W.A. Venema